GS 41

4.

Och flickans kind i purpur brann,
Sitt blyga ja! hon sagt,
Och flickans hand i goßens hand
Har modren redan lagt.
Nu sjunger han uti sitt tjäll
Med modren och sin brud:
Den dygdige är rik och säll,
Förutan gulld och skrud.

Den gamle Friaren.

Med wårens fägring på er kind,
Förskräcks ej wintren hos mig finna,
Den lilla Guden, yr och blind,
Kan ock en gubbes hjerta winna :,:

2.

Om kärleksguden ej förmår
Ert bröst till lika ömma känslor röra,
Så är jag nöjd, blott wänskap rår,
Och jag er ewigt får tillhöra :,:

3.

Jag annat ej att skänka har,
Än rikedom och nöjen gifwa:
Jag blir er maka, wän och far,
Hwad fordras mer att lycklig blifwa. :,:

Säljas i Björnståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckt hos J. Hörberg, 1825.

Du lemnar mig att följa årans bana,
Mitt hjerta följer förjande din stig;
Gå att dig wåg till minnets tempel bana:
Så ljuder åran, gå, men glöm ej mig.

2.

Jag glömma dig? Nej, i mitt minne gömma
Skall jag den skönhet som förtjuste mig,
Ej pligtens, årans bud jag skall förglömma,
Men också alldrig, alldrig glömma dig.

3.

Hwad qwal, som ökar afskedstårens smärta!
För många skönheter du wisar dig;
Dit öga, bilden af ditt ädla hjerta,
Skall äfwen tjusa dem, då glöm ej mig.

4.

Ack, frukta ej! när jag en skönhet finner,
Då skall mitt hjerta säga inom sig:
Emot min wän hur litet denna winner!
Och glömma henne är blott minnas dig.

Fast jag är en liten, liten Flicka,
Har jag också ett lustigt mod,
Men jag blir wäl större en gång licka,
Som min mamma, så snäll, så god,
Och som pappas Brunte, riden i galopp,
Springer med mig alla dagar hopp, hopp, hopp.
Hå, hå, hå! ja ja! hwad tiden går,
Den som bara wore femton år.

2.

Ack hur roligt, bara jag är snäller
Wid min lexa och wid min söm,
Tuppen wärper åt mig karameller
Och af mamma får jag beröm;
Och hwar främmande, som kommer, säger mej
Ack du lilla unge, Gud han signa dej;
Ja mamma kyßer mig hwar minut,
Och med min pappa får jag åka ut.

3.

Men så har jag också lagt på minne
Att jag alldrig skall gråta mer,
Alldrig ha sur min och elakt sinne,
Göra allt hwad som man mig ber.
Då skall jag, liksom min snälla bror,
Älskas utaf Gud, som uti himlen bor;
Hand i hand, wi båda små
Mot wåra dolda framtids-öden gå.

En bygdens tärna sjutton är,
Och blomstrande och skön,
Förnäma sprättars anbud får,
Men hör ej deras bön.
Med gods och gulld och perlors skrud,
De locka henne ej,
När hundra sucka: blif min brud,
Hon swarar alla: nej :,:

2.

Hon är så god, hon ömt och godt
Om alla men'skor tror,
Men hennes hjerta klappar blott
Af kärlek för en mor.
Att flitig, lydig, glad och from
Förliusiva hennes lopp,
Se der deß ro, deß rikedom,
Deß ära och deß hopp :,:

3.

Kom så förutan gulld och skrud
En yngling känslofull,
Och sade: will du bli min brud
Förutan skrud och gulld?
Jag will bli sonen åt din mor,
Om du mig håller kär.
Min hydda är ej grann, ej stor,
Men wänner triswas der :,: